

LUẬN A TỶ ĐẠT MA THỨC THÂN TỨC
QUYỂN 6

Uẩn Thứ 4: SỞ DUYÊN DUYÊN, Phần 1

Tụng Ốt-đà-nam:

*Hỏi quá khứ cùng hỏi các thiện,
Hỏi biết xanh, hai, bốn thứ tâm,
Hỏi mười hai tâm, có hai thứ,
Hỏi mười lăm tâm, có năm thứ.*

- Có sáu thức thân: Đó là các thức nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức. Sáu thức như thế hoặc ở quá khứ-vị lai hay hiện tại. Như nhãn thức ở quá khứ có thứ chỉ duyên với quá khứ mà không duyên với vị lai hay hiện tại. Có thứ chỉ duyên với vị lai mà không duyên với quá khứ hay hiện tại. Có thứ chỉ duyên với hiện tại mà không duyên với quá khứ và vị lai. Có thứ thì duyên với quá khứ và hiện tại mà không phải vị lai. Có thứ chỉ duyên với vị lai-hiện tại mà không phải là quá khứ. Có thứ chỉ duyên với quá khứ- vị lai mà không phải là hiện tại. Có thứ thì duyên với cả quá khứ-vị lai và hiện tại.

Cũng như nhãn thức ở quá khứ, các nhãn thức ở vị lai và hiện tại cũng thế. Và cũng như nhãn thức, các thức nhĩ, tỷ, thiệt, thân và ý cũng như thế.

Tất cả nhãn thức ở quá khứ đều duyên với quá khứ còn những thứ khác thì không thể được. Nhãn thức vị lai, hoặc duyên với quá khứ, hoặc duyên với vị lai, hoặc duyên với hiện tại. Tất cả nhãn thức ở hiện tại đều duyên với hiện tại và các thứ khác thì không thể được.

Cũng như nhãn thức, các thức nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý cũng thế.

Các ý thức ở quá khứ- vị lai- hiện tại, đều đáng nói là nó duyên với tất cả các pháp.

- Có sáu thức thân: Là các thức nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý. Sáu thức đó hoặc thiện, hoặc bất thiện, hoặc vô ký.

Như nhãn thức thiện thì chỉ duyên với thiện chứ không phải là bất

thiện và vô ký chẳng? Có khi chỉ duyên với bất thiện mà không phải với thiện và vô ký, có khi chỉ duyên với vô ký mà không phải với thiện và bất thiện, có khi chỉ duyên với thiện và bất thiện mà không phải với vô ký, có khi chỉ duyên với thiện và vô ký mà không phải với bất thiện, có khi chỉ duyên với bất thiện và vô ký mà không phải với thiện, có khi thì duyên cả với thiện-bất thiện và vô ký.

Cũng như nhãn thức, nhãn thức bất thiện và vô ký cũng như thế. Và cũng như nhãn thức, các thức khác như nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý cũng thế.

Nhãn thức thiện hoặc duyên với thiện, hoặc duyên với bất thiện, hoặc duyên với vô ký. Nhãn thức bất thiện hoặc duyên với thiện, hoặc duyên với bất thiện, hoặc duyên với vô ký. Nhãn thức vô ký hoặc duyên với thiện, hoặc duyên với bất thiện, hoặc duyên với vô ký.

Cũng như nhãn thức, nhĩ thức và ý thức cũng thế, còn ba thức kia (tỷ, thiệt, thân) thì hoặc thiện, hoặc bất thiện, hoặc vô ký. Tất cả nên nói là chỉ duyên với vô ký.

- Có sáu thức thân: Tức là nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý.

Nhãn thức chỉ có thể phân biệt hiểu rõ màu xanh, mà không thể hiểu rõ đây là màu xanh gì. Còn ý thức cũng có thể phân biệt hiểu rõ màu xanh, ngay cả khi chưa hiểu rõ đến tên của nó thì không thể phân biệt hiểu rõ đây là màu xanh gì. Nếu khi biết rõ cái tên gọi của nó thì lúc đó sẽ biết rõ về màu xanh, cũng biết rõ đó là màu xanh gì. Cũng như màu xanh, các màu vàng, đỏ, trắng v.v... cũng như thế.

Nhĩ thức chỉ có thể biết rõ về tiếng mà không thể phân biệt rõ đây là tiếng gì? Còn ý thức cũng có thể biết về tiếng, thậm chí khi chưa biết rõ tên gọi của nó thì không thể biết rõ đây là tiếng gì. Nếu biết rõ tên gọi của nó thì lúc đó cũng biết rõ về tiếng đó, cũng như biết rõ đây là tiếng gì.

Tỷ thức chỉ có thể biết rõ về mùi hương, nhưng không thể biết rõ đó là mùi hương gì. Ý thức cũng có thể biết rõ về mùi hương, ngay cả khi chưa biết được tên gọi của nó thì cũng không biết rõ nó là mùi hương gì. Nếu khi biết rõ tên gọi của nó, thì lúc đó sẽ biết rõ đây là mùi hương gì, cũng biết rõ đó là mùi hương gì.

Thiệt thức chỉ có thể biết rõ về vị mà không biết rõ đó là vị gì. Ý thức cũng biết rõ về vị, ngay cả khi chưa biết rõ cái tên gọi của nó thì cũng không biết rõ đó là vị gì. Nếu đã biết rõ tên gọi của nó thì lúc đó sẽ biết rõ mùi vị và cũng biết rõ đó là mùi vị gì.

Thân thức chỉ có thể biết rõ về đụng chạm, xúc giác mà không

biết rõ chạm cái gì. Ý thức cũng biết rõ sự đụng chạm. Nếu khi chưa biết được tên gọi của nó thì cũng không biết rõ đó là chạm vào cái gì. Nhưng khi đã biết rõ tên gọi của nó thì lúc đó sẽ biết rõ về đụng chạm và cũng biết rõ là đụng chạm vào cái gì.

Ý thức cũng có thể phân biệt hiểu rõ các pháp, nghĩa là hoặc chấp đó là ta, hoặc chấp đó là cái của ta (ngã sở), hoặc chấp là đoạn, hoặc chấp là thường. Hoặc bác bỏ là không có nhân, hay bài bác là vô tác (không tạo tác làm ra), hoặc lại cho là hư mất, hoặc chấp rằng mình là cao quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng, hoặc chấp cho mình là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các thứ mê lầm là hay nghi ngờ, là do dự, chưa tin chắc, là tham lam - giận dữ, là kiêu mạn- ngu si, là thô bạo- khổ sở, hoặc là chướng ngại, hoặc nhiệm mầu xuất ly. Hoặc coi đó như bệnh, như ung nhọt - ghẻ lở, như tên độc, như não hại buồn khổ. Hoặc đó là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân thì bảo là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc đối với diệt thì gọi là diệt, là yên tĩnh, là nhiệm mầu, là ly (lìa bỏ). Hoặc đối với đạo thì gọi là đạo, là như, là hành, là xuất. Hoặc là có nhân - có khởi, hoặc có chỗ đó, hoặc có việc ấy, hoặc hiểu rõ những điều đúng lý đã dẫn ra, hoặc hiểu rõ những điều không đúng lý đã dẫn ra, hoặc hiểu rõ những điều chẳng bao giờ gọi là không đúng lý đã dẫn ra.

- Có bốn loại tâm: Tức là tâm thuộc cõi Dục, tâm thuộc cõi Sắc, tâm thuộc cõi Vô sắc và tâm không thuộc vào đâu.

Tâm thuộc cõi Dục khả năng biết rõ ràng các pháp cõi Dục chẳng?

Có khả năng biết rõ ràng các pháp cõi Sắc chẳng?

Có khả năng biết rõ ràng các pháp cõi Vô sắc chẳng?

Có khả năng biết rõ ràng các pháp không lệ thuộc vào đâu chẳng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và Sắc chẳng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và Vô sắc chẳng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và không liên hệ vào cõi nào chẳng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc và Vô sắc chẳng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc và không lệ thuộc cõi nào chẳng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp cõi Vô sắc và không lệ thuộc cõi nào chẳng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục, Sắc, Vô sắc chẳng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục, Sắc và không lệ thuộc cõi nào chăng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục, Vô sắc và không lệ thuộc cõi nào chăng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc, Vô sắc và không lệ thuộc cõi nào chăng?

Có khả năng hiểu rõ các pháp cõi Dục, Sắc, Vô sắc và không lệ thuộc cõi nào chăng?

Như tâm thuộc cõi Dục, cho đến tâm không lệ thuộc vào cõi nào thì cũng như vậy.

Tâm thuộc cõi Dục có khả năng hiểu rõ các pháp cõi Dục chăng?

Có khả năng hiểu rõ, nên hoặc chấp là ta (ngã), là cái của ta, hoặc chấp là đoạn, là thường, hoặc bài bác là không có nhân, hoặc là không tạo tác, hoặc lại bị hư mất, hoặc chấp cho rằng mình là cao quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng. Hoặc chấp cho mình là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các thứ mê lầm, nghi ngờ và do dự, hoặc vô trí, ngu đần, tối tăm, ngu si, thô bạo, khổ sở, chướng ngại. Hoặc là nhiệm mầu, tĩnh lặng, lìa xa... Hoặc coi đó như bệnh ung nhọt, như tên độc, như não hại buồn khổ. Hoặc đó là vô thường, khổ, không, vô ngã. Đối với nhân thì bảo là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc là có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, hoặc có việc đó, hoặc hiểu rõ chỗ, điều dẫn giải đúng lý, hoặc không đúng lý, hoặc không bao giờ là không đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ pháp thuộc về cõi Sắc chăng?

Có khả năng hiểu rõ, nghĩa là hoặc bác bỏ không có nhân, hoặc bác bỏ không có tạo tác, hoặc lại hư hoại, hoặc chấp là tôn quý, hoặc chấp là hơn hẳn, hoặc chấp là cao hơn, hoặc chấp là bậc nhất. Hoặc chấp là thanh tịnh, hoặc chấp là giải thoát, hoặc chấp là xuất ly. Hoặc mê mờ nghi ngờ, hoặc do dự vô trí, hoặc tối tăm ngu si, hoặc thô lỗ-khổ sở-chướng ngại, hoặc thanh tịnh-vi diệu-xuất lý. Hoặc như bệnh hoạn-như ung nhọt, hoặc như tên độc-não hại sâu thẳm. Hoặc là vô thường-khổ-không-vô ngã. Hoặc đối với nhân thì nói là nhân-là tập-là sanh-là duyên, hoặc là có nhân-có đầy khởi, hoặc có nơi này, hoặc có việc này, hoặc như lý đã dẫn ra rõ ràng, hoặc không như lý đã dẫn ra rõ ràng.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ, tức là hoặc bác bỏ không có nhân, bài bác không có tạo tác, hoặc lại bị hư mất, hoặc chấp cho rằng mình là cao quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng. Hoặc chấp cho mình là

thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các pháp như mê lầm, nghi ngờ, do dự, không tin chắc, vô trí, tối tăm, ngu si, thô bạo, khổ sở, chướng ngại. Hoặc tĩnh lặng, nhiệm mầu, lìa xa. Hoặc xem như các loại bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, thô bạo, khổ sở. Hoặc vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên, hoặc có nguyên nhân, có sinh khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc rõ các điều dẫn giải đúng lý, hoặc không đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp không lệ thuộc vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ, tức là các pháp như đối với diệt thì gọi là diệt, là tĩnh lặng, là nhiệm mầu, là lìa xa; đối với đạo thì gọi là đạo, là như, là hành, là xuất. Hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc là tổn giảm về diệt, hoặc tổn giảm về đạo, hoặc do dự về hiểu biết, hoang mang, ngu si, hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý, hoặc không đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và Sắc chăng?

Hiểu rất rõ. Đó là các pháp như thô bạo, khổ sở, chướng ngại; hoặc xem như các loại bệnh hoạn, ghẻ nhọt, tên độc, não hại, buồn khổ; hoặc vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc đối với nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó, hoặc hiểu rõ các điều đã đúng lý dẫn giải.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ, tức là các pháp như thô bạo, khổ sở, chướng ngại; hoặc xem như các loại bệnh ghẻ nhọt, tên độc, buồn khổ. Hoặc vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc là có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó, hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và không lệ thuộc vào cõi nào chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã, hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó, hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc và Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như bài bác là không có nhân, không có tạo tác, hoặc lại bị hư mất. Hoặc chấp mình là tôn quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng; hoặc chấp là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các pháp như mê lầm, nghi vực, do dự, hoang mang, vô trí, tối tăm, ngu si, thô bạo, khổ sở, chướng ngại, ngăn trở; hoặc là tĩnh lặng, nhiệm mầu, lìa xa. Hoặc như các loại bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, buồn khổ; hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với

nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên, hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý và không đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc và không lệ thuộc vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã, hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Vô sắc và không lệ thuộc vào đâu?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã, hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở các cõi Dục, Sắc, Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như thô bạo, khổ sở, chướng ngại; hoặc xem như các bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, buồn khổ, hoặc vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó, hoặc hiểu biết các điều dẫn giải đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục, Sắc và không liên hệ vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục, Vô sắc và không liên hệ vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc, Vô sắc và không liên hệ vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở các cõi Dục, Sắc, Vô sắc và không lệ thuộc vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải

đúng lý.

Tâm thuộc cõi Sắc có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc chẳng?

Hiểu rất rõ các pháp như chấp là ta, là cái của ta; hoặc chấp là đoạn, là thường; hoặc bài bác không có nhân duyên, không có tạo tác, hoặc là bị hao bớt; hoặc chấp cho ta là cao quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng. Hoặc chấp cho ta là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các thứ như mê lầm, ngờ vực, do dự, hoang mang, tham lam, kiêu mạn, ngu si, thô bạo, khổ sở, chướng ngại. Hoặc tĩnh lặng, nhiệm mầu, lìa xa. Hoặc xem như các thứ bệnh hoạn, các ung nhọt, tên độc, não hại, hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó và hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý, hoặc không đúng lý, hoặc điều đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp cõi Dục chẳng?

Hiểu rất rõ các thứ thô bạo, khổ sở, chướng ngại, hoặc xem như các bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, não hại, buồn khổ; hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên; hoặc có nguyên nhân, có sinh khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu biết rõ ràng các điều dẫn giải đúng lý và không đúng lý hoặc đều đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Vô sắc chẳng?

Hiểu rất rõ các pháp như bài bác là không có nhân, không có tạo tác, hoặc lại bị hư hao. Hoặc chấp cho mình là tôn quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng. Hoặc chấp cho mình là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các pháp như mê lầm, nghi ngờ, do dự, hoang mang, vô trí, tối tăm, ngu si, thô bạo, khổ sở, chướng ngại; hoặc là tĩnh lặng, nhiệm mầu, xa lìa. Hoặc xem như các loại bệnh hoạn, ghẻ nhọt, tên độc, não hại, buồn khổ. Hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải hoặc đúng lý, hoặc không đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở chỗ không lệ thuộc vào đâu chẳng?

Hiểu rất rõ các pháp như đối với diệt gọi là diệt, là tĩnh lặng, là nhiệm mầu, là lìa xa. Hoặc đối với đạo thì gọi là đạo, là như, là hành, là xuất, hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc là hao tổn về diệt, hao tổn về đạo, hoặc còn do dự về hiểu rõ, hoặc ngu si, hoặc có nhân,

có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý, hoặc không đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và Sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như thô bạo (thô thiển), khổ sở, chướng ngại. Hoặc xem như các bệnh hoạn, như ung nhọt, tên độc, não hại, buồn khổ; hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như thô bạo, khổ sở, chướng ngại. Hoặc xem như các thứ bệnh hoạn, ghẻ nhọt, tên độc, não hại, buồn khổ. Hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc là có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó, hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc và Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ, các pháp như bài bác là không có nhân, không có tạo tác, hoặc lại bị hao bớt. Hoặc chấp cho ta là tôn quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng. Hoặc chấp mình là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly; hoặc các thứ mê lầm, nghi ngờ, do dự, hoang mang; hoặc là vô trí, tối tăm, ngu si, thô bạo, khổ sở, chướng ngại. Hoặc là tĩnh lặng, nhiệm mầu, xa lìa. Hoặc xem như bệnh hoạn, ghẻ nhọt, tên độc, não hại, buồn khổ; hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc là đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên, hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý hoặc không đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và chỗ không lệ thuộc vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó, hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc và chỗ không lệ thuộc vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Vô sắc và chỗ không lệ thuộc vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ về các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc

có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở các cõi Dục, Sắc, Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như thô bạo, khổ sở, chướng ngại; hoặc xem như các loại bệnh hoạn, ghẻ nhọt, tên độc, não hại buồn khổ; hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó; có việc đó, hoặc hiểu biết các điều dẫn giải là đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục, Sắc và chỗ không liên hệ vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó, hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục, Vô sắc và chỗ không liên hệ vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường-khổ-không-vô ngã, hoặc có nhân-có khởi, hoặc có nơi này, hoặc có việc này, hoặc như lý đã dẫn rõ ràng.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc, Vô sắc và chỗ không liên hệ vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó, hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở các cõi Dục, Sắc, Vô sắc và chỗ không liên hệ vào đâu chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Tâm cõi Vô sắc Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ về các pháp như chấp cho là ta, là cái của ta, hoặc chấp là đoạn, là thường, hoặc bài bác là không có nhân, không có tạo tác, hoặc là bị hao bớt, hoặc chấp mình là tôn quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng. Hoặc chấp cho mình là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các thứ như sai lầm, nghi ngờ, do dự, hoang mang, hoặc là tham lam, kiêu mạn, ngu si, hoặc thô bạo, khổ sở, chướng ngại. Hoặc là tính lạnh, nhiệm mầu, xa lìa. Hoặc xem như các thứ bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, não hại, buồn khổ; hoặc là vô thường, khổ, không, vô

ngã. Hoặc đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó, hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý, hoặc không đúng lý, hoặc đều đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp không liên hệ cõi nào chăng?

Hiểu rất rõ các pháp: Đối với diệt gọi là diệt, là tĩnh lặng, là nhiệm mầu, là xa lìa. Hoặc đối với đạo thì gọi là đạo, là như, là hành, là xuất, hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc là tổn giảm về diệt, tổn giảm về đạo, hoặc là còn hiểu biết do dự, còn hoang mang, ngu si. Hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó, hoặc biết rõ các điều dẫn giải là đúng lý, hoặc không đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc chăng?

Hiểu rất rõ về các pháp như thô thiển (thô bạo), khổ sở, chướng ngại; hoặc biết rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có khả năng hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Vô sắc và chỗ không có liên hệ cõi nào chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý - cứ như thế mà hiểu biết, ngoài ra không biết rõ về tâm không nương (lệ thuộc) vào đâu cả.

Có khả năng hiểu rõ được các pháp không lệ thuộc vào đâu cả chăng?

Hiểu biết rất rõ, như các pháp đối với diệt thì gọi là diệt, là tĩnh lặng, là xa lìa. Hoặc đối với đạo thì gọi là đạo, là như, là hành, là xuất. Hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó, hoặc biết rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Dục chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc là có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý. Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc chăng?

Hiểu rất rõ về vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc là đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý hoặc không đúng lý.

Có khả năng hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc là đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có khả năng hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc và Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc là đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên; hoặc có nhân, có khởi, có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu các điều dẫn giải là đúng lý, hiểu biết như thế, còn các thứ khác thì không biết rõ.

- Có bốn loại tâm: Là tâm thuộc về cõi Dục, tâm thuộc cõi Sắc, tâm thuộc cõi Vô sắc và tâm không thuộc vào đâu.

Các tâm thuộc cõi Dục nếu như có thể hiểu rõ các pháp cõi Dục thì trong đó có bao nhiêu thứ tùy miên là sự tùy tăng? Nếu như có thể hiểu biết các pháp khác thì trong đó có bao nhiêu thứ tùy miên là tùy tăng...? Cho đến các tâm không liên hệ, nếu như có thể hiểu biết các pháp không liên hệ thì trong đó có bao nhiêu thứ tùy miên là tùy tăng? Nếu như có thể hiểu biết các pháp, khác thì trong đó có bao nhiêu thứ tùy miên gọi là tùy tăng?

Các tâm thuộc cõi Dục, như có thể hiểu biết các pháp ở cõi Dục thì trong đó có các thứ duyên tùy miên hữu lậu của Dục triền (sự trói buộc của tham dục) là tùy tăng.

Các tâm thuộc cõi Dục, như có thể hiểu biết các pháp ở cõi Sắc, thì trong đó có ba phần tùy miên của Dục triền là đã tùy tăng.

Các tâm thuộc cõi Dục, như có thể hiểu biết các pháp ở cõi Vô sắc, thì trong đó có ba phần tùy miên của Dục triền là đã tùy tăng.

Các tâm thuộc cõi Dục, như có thể hiểu biết các pháp không liên hệ, thì trong đó cũng có ba phần tùy miên của Dục triền và các tùy miên biến hành là đã tùy tăng.

Các tâm thuộc cõi Dục, như có thể hiểu biết các pháp ở cõi Sắc và Vô sắc, thì trong đó có ba phần tùy miên của Dục triền là đã tùy tăng. Còn như có thể hiểu biết các pháp khác, thì trong đó có các thứ tùy miên biến hành của Dục triền và các thứ tùy miên của pháp tu đoạn trừ (tu sở đoạn) là đã tùy tăng.

Các tâm thuộc cõi Sắc, như có thể hiểu biết các pháp ở cõi Sắc, thì trong đó có các thứ duyên tùy miên hữu lậu của Sắc triền là đã tùy tăng.

Các tâm thuộc cõi Sắc, như có thể hiểu biết các pháp ở cõi Vô sắc, thì trong đó có ba phần tùy miên của Sắc triền là sự tùy tăng.

Các tâm thuộc cõi Sắc, như có thể hiểu biết các pháp không liên hệ, thì trong đó có ba phần tùy miên của Sắc triền (sự ràng buộc của sắc) và các thứ tùy miên biến hành làm chỗ tùy tăng.

Các tâm thuộc cõi Sắc, như có thể hiểu biết các pháp ở cõi Sắc và

Vô sắc, thì trong đó có ba phần tùy miên của Sắc triền là đã tùy tăng. Còn như có thể hiểu biết các pháp khác, thì trong đó có các thứ tùy miên biến hành của Sắc triền và các thứ tùy miên của pháp tu đoạn trừ là đã tùy tăng.

Các tâm thuộc cõi Vô sắc, như có thể hiểu biết các pháp ở cõi Vô sắc, thì trong đó có các thứ duyên tùy miên hữu lậu của Vô sắc triền là đã tùy tăng.

Các tâm thuộc cõi Vô sắc, như có thể hiểu biết các pháp không liên hệ thì trong đó có ba phần tùy miên của Vô sắc triền và các tùy miên biến hành là đã tùy tăng. Nếu như có thể hiểu biết các pháp khác, thì trong đó có các thứ tùy miên biến hành của Vô sắc triền và các thứ tùy miên của pháp tu đoạn trừ là đã tùy tăng.

Các tâm không thuộc vào đâu, như có thể nhận biết các pháp không liên hệ thì trong đó không có thứ nào là tùy miên cả là đã tùy tăng. Còn như có thể nhận biết các pháp khác, thì trong đó cũng không có các thứ tùy miên nào là đã tùy tăng.

- Có mười hai tâm: Tức là ở cõi Dục có tâm thiện, tâm bất thiện, tâm hữu phú vô ký, tâm vô phú vô ký.

Ở cõi Sắc có tâm thiện, tâm hữu phú vô ký và tâm vô phú vô ký.

Ở cõi Vô sắc có tâm thiện, tâm hữu phú vô ký, tâm vô phú vô ký, tâm học, tâm vô học.

Tâm thiện ở cõi Dục có khả năng nhận biết rõ ràng các pháp ở cõi Dục chăng? Có khả năng nhận biết rõ ràng các pháp ở cõi Sắc chăng? Có khả năng nhận biết rõ ràng các pháp ở cõi Vô sắc chăng? Có khả năng nhận biết các pháp không liên hệ chăng? Có khả năng nhận biết các pháp ở cõi Dục và Sắc chăng? Có khả năng nhận biết các pháp ở cõi Dục và Vô sắc chăng? Có khả năng nhận biết các pháp ở cõi Dục và ở chỗ không thuộc vào đâu chăng? Có khả năng nhận biết các pháp ở cõi Sắc và Vô sắc chăng? Có khả năng nhận biết các pháp ở cõi Sắc và không nơi liên hệ gì chăng? Có khả năng nhận biết các pháp ở cõi Vô sắc và không nơi liên hệ gì chăng? Có khả năng nhận biết các pháp ở cõi Dục, Sắc và Vô sắc chăng? Có khả năng nhận biết các pháp ở cõi Dục, Sắc và không nơi liên hệ gì chăng? Có khả năng nhận biết rõ ràng các pháp ở cõi Dục, Vô sắc và không nơi liên hệ gì chăng? Có khả năng nhận biết rõ ràng các pháp ở cõi Sắc, Vô sắc và không nơi liên hệ gì chăng? Có khả năng nhận biết rõ ràng các pháp ở các cõi Dục, Sắc, Vô sắc và không nơi liên hệ gì chăng?

Cũng như tâm thiện ở cõi Dục, cho đến tâm vô học cũng như thế.

Tâm thiện ở cõi Dục có thể nhận biết hiểu rõ các pháp ở cõi Dục chẳng?

Hiểu rất rõ các pháp như thô thiển (thô bạo), khổ sở, chướng ngại. Hoặc xem như các bệnh hoạn, ghẻ nhọt, tên độc, não hại; hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc đối với nhân mà gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên; hoặc có nhân, có khởi; hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có thể nhận biết hiểu rõ các pháp ở cõi Sắc chẳng?

Hiểu rất rõ các pháp như thô thiển, khổ sở, chướng ngại; hoặc là sự tĩnh lặng, mâu nhiệm, lìa xa; hoặc xem như các bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, não hại; hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có thể nhận biết hiểu rõ các pháp ở cõi Vô sắc chẳng?

Hiểu rất rõ các pháp như thô thiển, khổ sở, chướng ngại; hoặc là sự tĩnh lặng, mâu nhiệm, xa lìa. Hoặc xem như các bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, não hại. Hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc là đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó, hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có thể nhận biết hiểu rõ các pháp không nơi liên hệ gì chẳng?

Hiểu rất rõ các pháp như đối với diệt thì gọi là diệt, là tĩnh lặng, mâu nhiệm, lìa xa. Hoặc xem như các bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, não hại. Hoặc đối với đạo thì gọi là đạo, là như, là hành, là xuất. Hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó. Hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có thể nhận biết hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và Sắc chẳng?

Hiểu rất rõ về các pháp như thô thiển, khổ sở, chướng ngại. Hoặc xem như các bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, não hại. Hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc là đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Dục và Vô sắc chẳng?

Hiểu rất rõ các pháp như thô thiển, khổ sở, chướng ngại; hoặc xem như bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, não hại, hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc là đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải và đúng lý.

Có thể nhận biết hiểu rõ các pháp ở cõi Dục và không nơi liên hệ gì chăng?

Hiểu rất rõ về các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Sắc và Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như thô thiển, khổ sở, chướng ngại; hoặc là tĩnh lặng, mâu nhiệm, lìa xa. Hoặc xem như các thứ bệnh hoạn, ung nhọt, tên độc, não hại. Hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc là đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Sắc và không nơi liên hệ gì chăng?

Hiểu rất rõ về các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Vô sắc và không có liên hệ gì chăng?

Hiểu rất rõ về các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Dục, Sắc và Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như thô thiển, khổ sở, chướng ngại; hoặc xem như các thứ bệnh hoạn, như ung nhọt, tên độc, não hại. Hoặc là vô thường, khổ, không, vô ngã. Hoặc là đối với nhân thì gọi là nhân, là tập, là sinh, là duyên. Hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Sắc, Dục và không có liên hệ gì chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó, hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Dục, Vô sắc và không có liên hệ gì chăng?

Hiểu rất rõ về các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn

giải là đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Sắc, Vô sắc và không có liên hệ gì chăng?

Hiểu rất rõ về các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Dục, Sắc, Vô sắc và không có liên hệ gì chăng?

Hiểu rất rõ về các pháp như vô thường, khổ, không, vô ngã; hoặc có nhân, có khởi, hoặc có chỗ đó, có việc đó; hoặc hiểu rõ các điều dẫn giải là đúng lý.

Còn các tâm bất thiện có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Dục chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như bài bác việc không có nhân, không có tạo tác, hoặc lại bị hao mòn. Hoặc chấp mình là tôn quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng. Hoặc chấp cho mình là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các thứ mê lầm, nghi ngờ, hoang mang, do dự, tham lam, kiêu mạn, ngu si; hiểu rõ các điều dẫn giải không đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như bài bác không có nhân, không có tạo tác, hoặc lại bị hao mòn. Hoặc chấp mình là tôn quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng. Hoặc chấp mình là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các thứ mê lầm, nghi ngờ, hoang mang, do dự, vô trí, tối tăm, ngu si; hoặc hiểu biết các điều dẫn giải không đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như bài bác không có nhân, không có tạo tác, hoặc lại bị tổn giảm hư hao; hoặc chấp mình là tôn quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng. Hoặc chấp mình là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các thứ mê lầm, nghi ngờ, hoang mang, do dự, hoặc vô trí tối tăm, ngu si; hoặc hiểu biết các điều dẫn giải không đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp không có liên hệ gì chăng?

Hiểu biết rất rõ, như các pháp hoặc tổn giảm về diệt, tổn giảm về đạo; hoặc hiểu biết do dự, hoang mang, hoặc ngu si; hoặc hiểu biết các điều dẫn giải không đúng lý.

Có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Sắc và Vô sắc chăng?

Hiểu rất rõ về các pháp như bài bác việc không có nhân, không

có tạo tác, hoặc lại bị hao mòn, tổn giảm; hoặc chấp cho mình là tôn quý, là hơn hết, là trên hết, là hạng nhất không ai bằng. Chấp cho mình là thanh tịnh, là giải thoát, là xuất ly. Hoặc các thứ mê lầm, nghi ngờ, hoang mang, do dự; hoặc không có trí, tối tăm, ngu si; hiểu rõ các điều dẫn giải không đúng lý. Cứ như thế mà hiểu biết còn các thứ khác thì không hiểu biết.

Các tâm hữu phú vô ký ở cõi Dục có thể hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Dục chăng?

Hiểu rất rõ các pháp như chấp cho là ta, là cái của ta; hoặc chấp là đoạn, là thường; hoặc biết rõ các điều dẫn giải không đúng lý. Hiểu biết như thế, còn các điều khác thì không hiểu biết gì.

Các tâm vô phú vô ký ở cõi Dục có hiểu biết rõ ràng các pháp ở cõi Dục chăng?

Hiểu biết rõ ràng như hiểu rõ các điều dẫn giải là không đúng lý.

Hiểu biết rõ ràng như thế còn các thứ khác thì không biết rõ.

